

za 100% ní ušlý výdělek a že při 20% nezpůsobilosti k práci mu podle volného uvážení podle § 273 c. ř. s. přísluší náhrada 50% ucházejícího výdělku, neboť právě vzhledem k nezaměstnanosti osob plně k práci způsobilých nemá žalobce valné naděje, že si opatří nějaký výdělek aneb aspoň takový výdělek, k němuž by mu částečná způsobilost k práci stačila. Jest proto souhlasiti s názorem, že se za dnešních neutěšených poměrů na pracovním trhu 50% nezpůsobilost k práci rovná plné nezpůsobilosti a že 20% nezpůsobilost k práci vylučuje, by si žalobce opatřil jinakým zaměstnáním aspoň oněch 80% dosavadního výdělku, a nepodařilo se proto dovolateli vyvrátiti ani názor odvolacího soudu na volném uvážení založený, že 20% nezpůsobilost k práci má v souzeném případě v zápětí ztrátu 50% dosavadního výdělku. Zákony o sociální péči jsou vybudovány na jiných zásadách, než ustanovení občanského zákona o náhradě škody, a nelze na ně v úspěchem poukazovati. Odvolací soud nepochybil ani v tom, že přiznal žalobci měsíční důchod 250 Kč po dobu, až žalobce nabude plné způsobilosti k výdělku, an nerozhoduje, jak řečeno, nynější stav, a pokouší-li se dovolatel dolíčiti nesprávnost tohoto výroku tvrzením, že by i při 5% nezpůsobilosti žalobcově musel platiti též důchod, přehlíží, že výrok ten platí po dobu 20% nezpůsobilosti k práci a že žalovanému není tím zabráněno, by se případnými právními prostředky při podstatné změně poměrů nedomáhal změny.

Čís. 13493.

Zákon o pracovních soudech ze dne 4. července 1931, čís. 131 sb. z. a n.

Dovolání ve věcech pracovních, jež neobsahuje dovolací návrh, jest odmítnouti.

(Rozh. ze dne 27. dubna 1934, Rv I 717/34.)

Žalobu o zaplacení 3.925 Kč 90 h pracovní soud v Praze zamítl. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil.

Nejvyšší soud odmítl dovolání.

Důvody:

Jde o pracovní spor, jež projednávaly v nižších stolicích soudy v zemích historických. Jest proto dovolání posuzovati podle formálních předpisů platných v historických zemích, třebaže dovolatel bydlí na Slovensku. Podle předpisu § 506 čís. 2 c. ř. s., který platí i pro odvolací řízení ve sporech pracovních (§ 35, odstavec druhý, poslední věta, zákona čís. 131/1931 sb. z. a n.), musí dovolací spis obsahovati též prohlášení, zda se navrhuje zrušení nebo změna rozsudku a která (dovolací návrh). Také v prvním odstavci § 35 zák. čís. 131/1931 sb. z. a n. jest ustanoveno, že nejvyšší soud rozhodne o dovolání v mezích návrhů obsažených v dovolacím spise. V souzeném případě však dovolací spis sepsaný žalobcem a dodatečně podepsaný advokátem, neobsahuje vůbec dovolací návrh ve smyslu právě uvedeném. Nehodí se tudíž dovolání k tomu, by o něm bylo dovolacím soudem jednáno, a bylo je proto odmítnouti (§§ 471 čís. 3, 474, druhý odstavec, 513 c. ř. s. a § 35/2 zák. čís. 131/1931 sb. z. a n.).